

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1839/2016
04.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Катанић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 921/16 од 24.03.2016. године, у седници одржаној 04.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 921/16 од 24.03.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 921/16 од 24.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1940/2013 од 21.09.2015. године, делимично су усвојени примарни и евентуални тужбени захтев, утврђено је да тужиља има право својине по основу брачне сутековине на стану, који је ближе описан у изреци пресуде у делу 1/6 који је уписан на име туженог у листу непокретности, што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиља по основу ове пресуде упише у јавним књигама као власник означене непокретности у делу 1/6; обавезан је тужени да тужиљи на име свог дела дуга по уговору о готовинском кредиту од 20.08.2010. године плати 137.599,92 динара, са законском затезном каматом од 07.06.2012. године до исплате; одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужиља тражила да јој тужени на име њеног доприноса у стицању заједничке брачне сутековине плати 12.587 евра са припадајућом каматом коју прописује Европска централна банка за евро од дана постављања захтева па до исплате; одбијен је тужбени захтев у делу у којем је тужиља тражила да се обавезе тужени да јој плати 1150 евра са каматом коју прописује Европска централна банка од 07.06.2012. године па до исплате; обавезан је тужени да тужиљи плати трошкове поступка од 243.000,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1940/13 од 15.01.2016. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да има право својине по основу брачне сутековине на стану, ближе описаном у изреци пресуде, у делу од $\frac{1}{2}$; обавезан је тужени да тужиљи плати законску затезну камату на досуђене трошкове поступка од 243.000,00 динара почев од 21.09.2015. године као дана пресуђења па до коначне исплате; исправљена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1940/2012 од 21.09.2015. године у погледу бројева, датума, као и обрачуна трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 921/16 од 24.03.2016. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиље и пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1940/13 од 21.09.2015. године и допунска пресуда истог суда П2 1940/13 од 15.01.2016. године, преиначена у одбијајућем делу за стварноправни захтев тако што је усвојен тужбени захтев тужиље за разлику од досуђене $\frac{1}{6}$ дела на стану у ..., у ул. ... бр..., изграђеног на парцели број ... КО ..., уписаног у листу непокретности бр. ... РГЗ, СКН ... до $\frac{1}{2}$ дела; ставом другим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1940/13 од 21.09.2015. године потврђена у делу стварно правног захтева за $\frac{1}{6}$ дела на стану ближе описаном у изреци пресуде, за исплату 137.599,92 динара са законском затезном каматом од 21.09.2015. године до исплате и одлуку о трошковима поступка, а преиначена у делу одлуке о досуђеној камати, тако што је захтев тужиље за законску затезну камату на износ од 137.599,92 динара од утужења (07.06.2012. године) до пресуђења 21.09.2015. године, одбијен; ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи плати 45.000,00 динара на име трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у ставу првом изреке, којим је преиначена првостепена пресуда, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 1993. године и потом закључиле брак 1996. године, који је разведен у јануару 2012. године. Стан који је предмет спора уписан је у катастру непокретности као својина туженог. У време када је заснована ванбрачна заједница овај стан је био у друштвеној својини и потом је откупљен 1997. године, за откупну цену од око 5.000 тадашњих немачких марака. У обрачуну откупне цене стана, као носилац станарског права наведен је тужени са два члана породичног домаћинства, а власник стана је био Град ... . Уговор о откупу стана је закључен тако да се откупна

цена плати у року од 40 година на 480 месечних рата, странке су започеле са исплатом рата и стан још увек није исплаћен. Рате су биле у динарима, последња рата која је плаћена крајем 2011. године била је 745,00 динара, а од краја 2011. године исплату рата за откуп стана је преузео на себе тужени. За време трајања заједнице живота, рате за откуп стана отплаћиване су од заједничких средстава странака. Током трајања брака, тужени, који је у инвалидској пензији, остваривао је и приходе у својој продавници ..., као и додатним радом, а тужила је била запослена у ... и њена тренутна зарада је 31.000,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужила сувласник на спорном стану у делу од 1/6, јер стан није откупљен у целини, те да је у откупу стана тужила учествовала 14 година и 4 месеца и у том периоду је отплаћена 1/3 цене стана.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у одбијајућем делу за стварноправни захтев, тако што је усвојио тужбени захтев тужиле правилно ценећи да је спорни стан стечен откупом из друштвене својине за време трајања брака странака и обзиром на специфичност стицања права својине на стану, тужила је стекла право сувојине у делу од 1/2 .

По оцени Врховног касационог суда спорни стан је откупљен у току трајања брака по нетржишним условима, јер је откупна цена формирана по посебно прописаним елементима, на које указује чињеница да је откупна цена утврђена 1997. године у висини од око 5.000 тадашњих немачких марака, са роком отплате од 40 година на 480 месечних рата. Ови специфични услови и околности под којима је стечено право својине на спорном стану у време трајања брака парничних странака, чине оправдану примену начела правичности приликом утврђивања висине удела у стицању заједничке имовине супружника, у том смислу што овако стечена имовина припада супружницима у једнаким деловима. Како спорни стан представља заједничку имовину супружника у складу са чланом 171. став 1. Породичног закона, а обзиром да је стан стечен откупом у току трајања брака, тужила је сувласник на овој имовини у делу од 1/2 сагласно члану 180. став 2. истог закона.

Стога је побијаном пресудом правилно примењено материјално право приликом одлучивања о праву сувојине тужиле на спорном стану. У ревизији тужени истиче да је спорни стан његова посебна имовина јер је тај стан он добио на коришћење пре закључења брака. Међутим, ови ревизијски наводи нису основани имајући у виду да је уговор о откупу стана закључен за време трајања брака, те да је у том моменту стан постао заједничка имовина супружника.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Одлучујући о ревизији туженог на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, против става другог изреке побијане пресуде, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 07.06.2012. године. Поднеском од 28.11.2013. године тужба је преиначена тако што је тужила тражила утврђење права сувојине на стану у делу од $\frac{1}{2}$ и исплату 1.150 евра, са евентуалним тужбеним захтевом за исплату 16.000 евра (који је поднеском од 15.05.2014. године смањен на 12.587 евра), као и исплату 137.599,92 евра. У конкретном случају побијани део правноснажне пресуде је захтев за исплату 137.599,92 динара са одређеном законском затезном каматом.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да је првостепена пресуда преиначена у делу којим је одлучено о неновчаном потраживању за утврђење права сувојине на стану, док је у делу којим је одлучено о захтеву за исплату новчаног потраживања првостепена пресуда потврђена и зато нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку по којој је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Осим тога, када се одлучује о вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде узима се само главни захтев, а камата се не узима у обзир, обзиром да не чини главни захтев, како је то прописано чланом 28. Закона о парничном поступку, тако да у ситуацији када је другостепена пресуда преиначена, само у делу одлуке о камати као споредном потраживању, нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, када би ревизија увек била дозвољена.

Имајући у виду да побијани део правноснажне пресуде од 137.599,92 динара, очигледно не прелази законом прописани цензус за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог у том делу није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић